

GIMNAZIU

Revistă a elevilor Școlii cu clasele I – VIII Nr. 2 – Câmpulung Moldovenesc

Din sumar:

Spre o nouă calitate

Din istoricul școlii

Poezii de primăvară

Invitatul revistei :
Primarul Municipiului

Din bătrâni

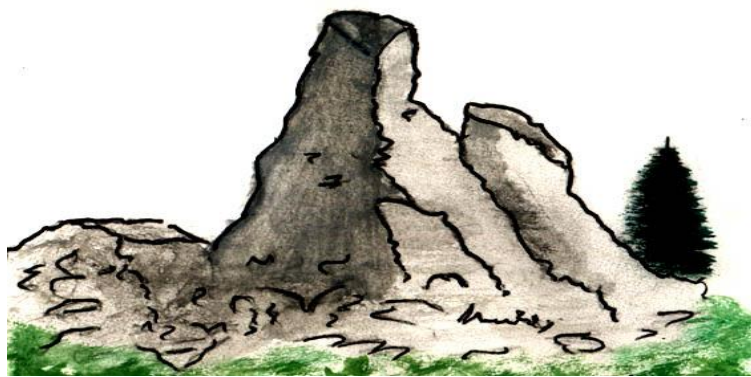
Ghiocei pentru mama

În prag de Paști

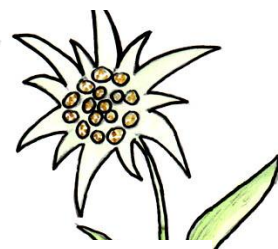
Indisciplina în
clasamente

Anul Brâncuși

Dialoguri vesele

Vom fi iarăși ce-am fost

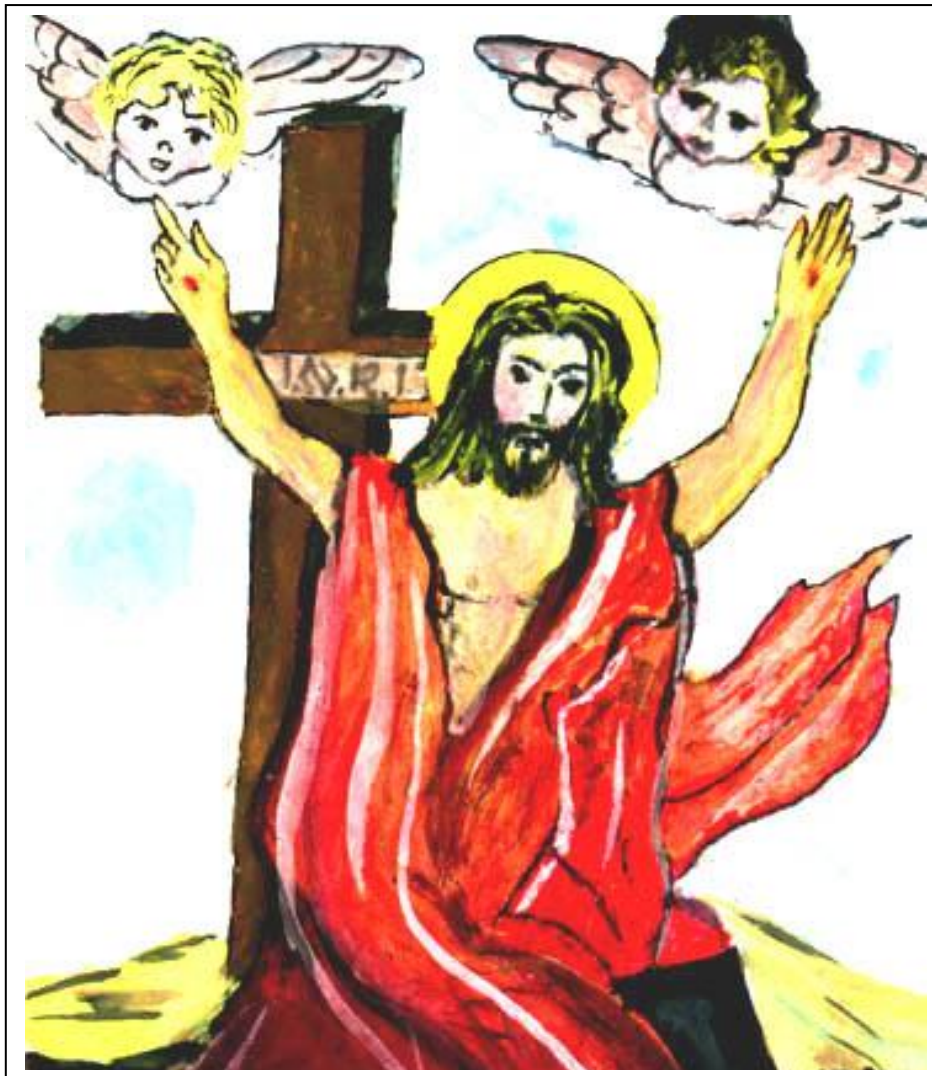
Și mai mult decât atât!

R. Lăcătuș

R. Lăcătuș

NR. 2 martie 2001

Colectivul redacțional

Profesori:

Lăcrămioara Băcanu;
Ortenzia Filipciuc;
Francisc Nistiriuc Ivanciu
- secretar de redacție;
Traian Nistiriuc Ivanciu
- redactor șef;
Florența Vermeșan

Învățător:

Elisabeta Ionescu

Elevi:

Adina Bărbânță;
Dan Ciocoiu;
Nicoleta Dranca;
Ionuț Hrișcă;
Adrian Romaga – redactor șef adj;
Diana Sbiciuc – secretar adj. de
redacție;

Andreea Tănase.

Tehnoredactare: Traian Ojog

Desene: Alina Lăcătăș

Învățământul Primar

Spre o nouă calitate!

Comisia Metodică a învățătorilor și-a propus pe primul semestru al anului școlar 2000 – 2001 obiective sub incidența Reformei curriculare.

Deoarece „Capul copilului nu este un vas pe care să-l umpli, ci o făclie pe care s-o aprinzi, astfel încât, mai târziu, să lumineze cu lumina proprie” (Plutarh), preocuparea cadrelor didactice este direcționată pentru dezvoltarea intelectuală a elevilor, facilitând trecerea pragului dintre cicluri.

Menționez cuprinderea tuturor preșcolarilor în grupa pregătitoare, iar, din 141 de elevi cuprinși în învățământul primar, 68% au obținut calificative de F.B. și B.

Elevilor slabi li se acordă șanse egale de învățare, prin învățământul diferențiat, în cadrul lecțiilor, prin fișe de remediere și exerciții, cât și prin ore suplimentare, de pregătire.

Celor cu capacități intelectuale li se dau fișe de progres, în vederea obținerii performanțelor superioare.

Lecția deschisă la clasa a III-a B, la obiectul matematică, a scos în evidență metodele activ – participative folosite de propunătoarea Lăcătuș Petronela, cât și modalitatea de evaluare a cunoștințelor.

Referatul „Evaluarea și aprecierea elevilor din clasele I – IV”, prezentat de învățătoarea Moldovan Carmen, a contribuit la documentarea învățătorilor în acest sens.

Având în vedere că limba se învață din mediul social și mai ales în procesul de învățământ, educatorii insistă pe aspectul cantitativ și calitativ al limbajului, utilizând jocuri didactice orale, compunerile scrise, exerciții de creativitate verbală.

Lecturile recomandate furnizează elevilor cunoștințe din cele mai variate aspecte din viață și domenii de activitate, îi familiarizează cu natura înconjurătoare. În acest sens se evidențiază următo-

rii elevi: Erhan Georgiana (IV A), Pietraru Iulia (IV B), Nisioi Irina (III B), Alboi Roxana (III A), Maricari Ioana (IIB), Berariu Liviu (II A), Bosancu Veronica (I A), Piticari Nicolae (I B).

Curiozitatea științifică pentru istorie, geografie manifestă elevii din clasele a IV-a: Nisioi Ionuț (IV A), Tudorean Ștefan (IV B).

Pentru ca o anumită aptitudine să fie superior dezvoltată și pusă în valoare, ea trebuie antrenată și susținută. Se remarcă la activități plastice elevii: Erhan Petre (III A), Erhan Bogdan (III B), Cucorean Vasilică (IV B).

Nevoia de introducere a esteticului și a manifestării artistice se realizează prin serbările școlare, cu diferite ocazii, la clasele I, II, III și a IV-a B.

Rezultatele bune, obținute în procesul instructiv – educativ, sunt influențate de diversitatea de relaționare școală – familie.

Să dăm dovadă de empatie pedagogică, punând lumină în priviri, liniște în gânduri, zâmbet în cuvânt, iubire în fapte, cuget în judecată.

Înv. Elisabeta Ionescu,
*responsabila Comisiei Metodice din
învățământul primar*

Curcubeul

de William Wordsworth

Inima-mi tresare când privesc

Un curcubeu în cer...

Așa era când viața-mi a-nceput,

Așa este acum, când sunt matur,

Așa să fie când îmbătrâni-voi

Sau – dacă nu – să mor!

Omul din copil se trage...

Și-mi doresc să-mi fie zilele

Menite –

Evlavii naturale –

Una după alta-nșiruite.

Traducere din engleză:

Ionuț Hrișcă – VII A -

Pentru Școala din Capusatului cea mai arzătoare problemă rămânea în continuare cea a localului de școală. În vederea obținerii unui local de școală s-au făcut demersuri atât la Primăria din Câmpulung cât și la Prefectură. Astfel, în adresa nr.17, din 9 septembrie 1934, se cerea: „Noi, Președintele Comitetului Școlar Urban, de la Școala din Câmpulung – Capusatului, precum și membrii acestui Comitet, venim în numele populației băștinașe românești din Capusatului cu rugămintea de a ni se da în calitate de dv. de prefect al județului nostru și ca reprezentant al Ministerului Instrucțiunii Publice pentru ridicarea unui local de școală în Capusatului, valorosul d-voastră concurs. Vă rugăm să ne dați concursul pe care vi-l solicităm de a se rezerva și pentru școala din Capusatului o parte din fondurile de construcție școlară pe care Ministerul Instrucțiunii Publice a binevoit a ni-l lichida în acest an școlar... nu uitați de cei 500 de elevi, tineri români din Capusatului, care frecventează școala infectă de aici.” Adresa era semnată de Vasile Porcuțan – Președintele Comitetului Școlar.

Cel mai consecvent luptător pentru obținerea unui local de școală, în Capusatului, a fost Mercheș Eusebie., directorul acestei școli din anul 1934.

Timp de 30 de ani s-a agitat în sfaturile comunale ideea noului local de școală. Ea a fost realizată, după cum ne relatează **Cronica Școlii**, abia în anul 1937.

La 29 iunie 1937 s-a ridicat, în cadrul unei grandioase serbări pavilionul strejăresc la școala primară mixtă din Câmpulung

Din istoricul Școlii (II)

(1918 – 1937)

– Capusatului, sub comanda învățătoarei Elvira Ștefureac.

Noul local de școală din Capusatului a fost inaugurat în ziua de 7 noiembrie 1937. După oficierea serviciului divin, au rostit cuvântări: preotul A. Fărtăiș, parohul local, în numele clerului; domnul primar Vasile Danileanu, în numele Consiliului Comunal; directorul Nicu Niculescu, în numele corpului didactic, și domnul prefect de județ Constantin Leontieș, în numele guvernului.

Între anii 1918-1937 la Școala din Capusatului și-au desfășurat activitatea mai mulți învățători, profesori și maiștri.

Mercheș Eufrosina – a activat ca învățătoare la această școală între anii 1921-1922, urmărind dezvoltarea învățământului primar și făcând deseori propuneri în acest sens: anul școlar să dureze de la 15 septembrie până la 30 iunie, întreaga întreținere a școlii să cadă în sarcina statului etc.

Învățător și director al acestei școli între anii 1934-1936 a fost **Eusebie Mercheș**, care a lăsat una dintre cele mai bogate cronici, în care a sintetizat nu numai evenimentele școlare de la înființarea școlii până la trecerea sa la pensie, ci și tot ce a văzut, auzit și citit din trecutul Câmpulungului.

În urma inspecției din 24 aprilie 1936 la Școala din Capusatului inspectorul școlar nota în **Cronica Școlii**: „Am văzut școala aceasta condusă de un vrednic

dascăl, care a știut întotdeauna să-și îndeplinească datoria față de școală și de neamul nostru, în consecință urez cele mai vii mulțumiri d-lui director Mercheș Eusebie pentru munca depusă în folosul școlii românești”.

Același inimos dascăl, Eusebie Mercheș, avea să prezinte în ziua de 11 iunie 1936 Cronica acestei școli - **Marelui Voievod Mihai** – în care și-a semnat numele la pagina 114, precum și la celelalte persoane din suită, care cu ocazia vizitării Bucovinei, trecuseră și prin orașul Câmpulung.

Dimitrie Mitric Bruja – a funcționat la această școală de la 1921 până în 1930, despre care un revizor școlar de control afirma: „... meritele d-lui director Mitric Bruja, pentru prestigiul acestei școli sunt nepieritoare”.

Valer (Valerian) Danilean a fost învățător la această școală din 1910 până spre sfârșitul carierei sale, pe care o încheie ca director la școala din centru în 1947.

Niculai Naharneac Niculescu a activat ca învățător la Școala Capusatului din anul 1903 și a rămas aici până la pensionarea sa, la 1 septembrie 1938, având și conducerea școlii (după trecerea la pensie a lui Constantin Stipor (1932) și după retragerea lui Eusebie Mercheș) între anii 1936 – 1938.

(Urmare în numărul următor)

Prof. Ortenzia Filipciuc

Interviul revistei

În dialog cu doamna Director

I) Reporter:

După un semestru lung, obositor și agresat de numeroase vacanțe și sărbători, vă rugăm să punctați câteva caracteristici ale acestei perioade din viața școlii noastre!

I) D-na Director:

- *Semestrul I al anului școlar 2000 – 2001 a debutat sub auspicii bune, beneficiind de personal didactic având pregătire profesională de calitate.*

Au fost stimulate aptitudinile elevilor, fiind atrași să participe la activitățile extracurriculare (excursii, concursuri, programe artistice, publicații), iar potențialul intelectual al unora a fost valorificat prin participarea la olimpiade pe discipline, în diferite etape.

S-au organizat activități pentru eliminarea fenomenului de abandon școlar, pentru motivarea procesului de învățare, pentru integrarea elevilor cu deficiențe, obținându-se rezultate pozitive, în urma bunei colaborări cu familia și comunitatea locală.

Un eveniment cu totul special este apariția, în luna decembrie, a primului număr al revistei școlare „Gimnaziu”, care dorește a scoate în evidență spiritul acestei școli.

II) Reporter:

- Am dori, mai ales noi, elevii și părinții noștri, să aflăm preocupările conducerii școlii, acum, la început de nou semestru!

II) D-na Director:

- În luna martie va fi afișată și mediatizată oferta școlii, care va cuprinde ore din trunchiul comun, extinderi (pentru: matematică, fizică, educație fizică, română, chimie și opționale), în funcție de opțiunile elevilor și de resursele umane și materiale ale școlii (ciclul primar: Teatru cu marionete; Cea mai de folos zăbavă; Calcul, logică și atenție; Drepturi și îndatoriri de grup; Literatură pentru copii; Matematica distractivă; Prietenul meu – calculatorul; Judecăm, calculăm; Educație plastică; ciclul gimnazial: Animale cu interes vânătorească; Aplicațiile matematicii în practică; Construcții geometrice; Prietenul meu – calculatorul; Cenaclu literar; Mentalități și viața cotidiană; Iisus Hristos ne învață cum să ne trăim viața; Moralitatea în societatea contemporană; Probleme actuale; Chansons poesies et comptimes; Jouons en francais;

Mari personalități ale istoriei; Mari descoperiri și descoperitori; Simularea fenomenelor fizice și chimice pe calculator; Writing techniques).

De asemenea, părinții, elevii și cadrele didactice doresc a da personalitate școlii și prin adoptarea unui drapel (culori specifice și desen simbolic), ca și a unei denumiri (numele unei personalități, cu impact deosebit în viața municipiului). Demersurile au fost făcute (pentru drapel: concurs de selecție, la care au participat peste cincizeci de elevi; pentru denumirea școlii – documentație trimisă la Inspectoratul Școlar Județean Suceava); așteptăm urmările...

III) Reporter:

- D-nă Director! Ce ne puteți spune despre perspectivele instructiv educative, trasate pentru semestrul al II-lea, inclusiv pentru încheierea în bune condiții a anului școlar 2000 – 2001?

III) D-na Director:

- În cadrul Anului Brâncuși vom încerca să realizăm cu elevii o excursie la Târgu-Jiu.

Programele artistice ale elevilor vor milita pentru păstrarea tradițiilor și obiceiurilor strămoșești.

În partea a doua a lunii martie vom organiza la clasele a VIII-a simulare pentru examenul de capacitate la disciplinele vizate. Vom vizita liceele din municipiu, vom facilita întâlniri cu personalități de marcă.

Pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la examenul de capacitate, vom îmbunătăți calitatea cunoștințelor, prin programe de recuperare a elevilor cu lacune și vom impuliona activitatea Comisiei de orientare școlară și profesională, în realizarea tuturor obiectivelor propuse la început de an școlar.

IV) Reporter:

- Mulțumim!

IV) D-na Director:

- Cu multă plăcere! Vreau să profit de această ocazie, pentru a ura elevilor din clasele a VIII-a (și nu numai lor) multă putere de muncă și sănătate la toată lumea!

Reporter –
Nicoleta Dranca – VIII B

Cu ei ne mândrim! Exemple de urmat

Ca toți elevii Școlii cu clasele I-VIII Nr.2, am fost și noi animați de dorința de a afla și de a învăța, căutările noastre, uneori ambigue, întâlnind în mod fericit devotamentul tenace al dascălilor.

Nu putem decât să ne plecăm în fața sacrificiilor făcute de profesorii noștri întru devenirea noastră.

Munca și priceperea dumealor, în simbioză cu perseverența multora dintre noi, ne-au deschis larg porțile celor mai prestigioase licee și școli profesionale din județ.

Fiecare serie de elevi și-a început instruirea aici, a lăsat în urmă parfum nostalgic de regrete și frumoase exemple, exemple pe care s-a construit și se construiește prestața unei școli între celelalte instituții de învățământ din municipiu.

Mulți elevi pe care i-am cunoscut în anii gimnaziului și ai ciclului primar sporesc, prin rezultatele obținute la ciclul liceal, prestigiul școlii noastre.

Astfel, se aud frumoase vorbe de laudă și admirație despre foști colegi de an (Scorțariu Anca, Sfârghiu Gabriela, Bosancu Georgiana - „Dragoș Vodă”; Șandru Adrian, Piticariu Marius - „Construcții”), dar și despre colegi mai mari (Porcușan Adriana, Piticari Anca - „Dragoș Vodă”; Țebrean Bogdan - Colegiul Militar „Ștefan cel Mare,,), premiați la sfârșit de an

școlar, pentru rezultate excepționale la învățătură și comportare. (N.R. – Din modestie, autoarea acestor rânduri, Prundean Corina, se omite din această enumerație de premianți, ea obținând la Colegiul „Dragoș Vodă”, în clasa a IX-a, premiul I; la fel ca Șandru Adrian, care a terminat clasa a IX-a de la Liceul de Construcții cu incredibila medie generală: 9,40!).

S-a conturat astfel, încet dar sigur, imaginea unei școli în care seriozitatea, munca și pasiunea se îmbină armonios, făcând școlilor din municipiu o colegială concurență.

Fostă elevă a Școlii generale Nr.2, domnișoara director adjunct de la Colegiul „Dragoș Vodă”, Prundean Victoria, găsește întotdeauna un cuvânt cald, când este vorba de această școală.

Se regăsește în fiecare toamnă în bobocii – absolvenți ai școlii din Capusatului, care își continuă pregătirea la liceu și între care știe că va găsi copii bine educați, inteligenți și dornici de afirmare.

Și dumealui cândva elev la această școală, domnul director Romaga Mircea (actualmente director al Liceului de Construcții) își amintește cu drag de elevi ai Capusatului care au avut o prestație lăudabilă în anii petrecuți la instituția pe care o conduce (Nisioi Roxana, Gugleș Gabriela, Erhan Elena, Alboi Luminița, Prundean Petronela.)

Aceștia sunt elevii școlii noastre!

Emoția reușitei, bucuria începutului de victorie, retușată mai târziu de lacrima realizării depline, satisfacția orgolioasă de a fi ajuns ce și-a dorit, iată o imagine în trepte a elevilor de astăzi ai școlii unde, parcă ieri, am fost și eu elevă...

Corina Prundean

absolventă – 1998

Adrian Romaga – VIII A

Amintiri

despre școala mea

Deși au trecut aproape 50 de ani, nu pot uita cele mai importante episoade ale vieții, iar unul dintre acestea este școala.

Îmi aduc bine aminte că eram un băiat timid, care pășisem pe porțile Școlii Generale Nr.2, fără să știu prea multe despre ea. Deși părinții mei erau dascăli la acea școală și-mi explicaseră că tainele cărților le pot descifra numai acolo, eu eram încă dezorientat și speram că am să fiu doar într-o joacă continuă.

Am intrat în școală cu pași timizi, care m-au condus, instinctual, spre clasa în care aveam să-o găsească pe „doamna”, care cu glasul blând m-a îndemnat să iau loc într-o bancă indicată de domnia sa. Era doamna învățătoare Eugenia Dașchievici, un pedagog deosebit, care avea să devină pentru mine omul în care credeam aproape ca în Dumnezeu.

Cu domnia sa limba română părea mai ușoară și mai frumoasă, matematica interesantă, istoria era o adevărată plăcere, iar geografia și științele naturii mă captivau total. Și asta nu este totul, fiindcă făcea și frumoase lecții de educație, pe care noi, băieții, deși eram neastâmpărați, le urmăream cu mare interes.

Doamna mea era una deosebită. Cu multă răbdare și tact a reușit să ne apropie pe toți și să ne împărtășească din frumoasele și interesante taine ale manualelor.

Situația mea școlară era una deosebită, deoarece tatăl meu era directorul școlii și, de câte ori erau probleme de disciplină, momentele „delicate” începeau cu mine, ca să fiu drept pildă. Îmi amintesc că pauzele așteptate de noi, băieții, cu nerăbdare, pentru a ne juca cu mingea, se transformau în adevărate lecții de comportament sau se terminau cu pedepse pe capul nostru. Atunci sufeream sau chiar îl judecam aspru pe acel director sever, care era de fapt tatăl meu. Mai târziu mi-am dat seama că părinții mei și-au făcut cu mare responsabilitate profesia și că zecile de generații pe care le-au îndrumat și educat au ajuns oameni de caracter, oameni de vază, de toate meseriile și profesiile și au știut să-și facă datoria pe deplin în viață.

Același respect îl am și față de doamnele și domnii profesori pe care i-am avut la clasă, care au dus mai departe munca începută de doamna învățătoare în ciclul primar și care au ajutat la formarea mea.

Școala Generală Nr.2 a rămas în sufletul meu și, ori de câte ori trec pe lângă ea, amintirile curg și reînvie în mine anii copilăriei petrecuți acolo.

După parcurgerea celor șapte ani, despărțirea de școală nu a fost niciodată definitivă, pentru că am continuat colaborarea cu Școala Generală Nr.2, ori de câte ori am avut ocazia, participând la diverse acțiuni culturale și sportive.

Ajungând om matur, format și la această școală, am căutat să răsplătesc cu puterile mele meritele deosebite ale școlii și dascălilor ei. Am fost foarte satisfăcut când am reușit, peste ani, când eram director la Întreprinderea de Gospodărire a Orașului, ca din economiile întreprinderii și cu ajutorul gospodarilor din Câmpulung – Est, să „dăruiesc” Școlii Generale Nr.2 un atelier școală, în care maiștrii instructori i-au învățat pe mulți elevi meserii, pe care, mai târziu, le-au practicat și le practică încă.

După toate treptele vieții prin care am trecut, vă asigur pe voi, generația de astăzi, că, ori de câte ori va fi nevoie și voi avea ocazia, voi fi alături de voi, pentru binele a ceea ce ne unește pe noi, generațiile – Școala Generală Nr.2 Câmpulung Moldovenesc.

Constantin Măngiurea
Primar al Municipiului
Câmpulung Moldovenesc
Absolvent – 1950

Doine populare

I

De cine mi-i dor și-alean,
Depărcior de mini-l am;
De cine mi-i dor și sete,
Depărcior de mine șede.
– Badi, dorul de la tine
Peste câte dealuri vine
Și nu-l poate opri nime!
Frunză verde măr mustos,
Drag mi-o fost omul frumos:
Și călare și pe jos,
Că și noapte-i luminos.

II

Tot mă-ntreabă oarecine:
Unde-i carnea de pe mine?
– Omule, ai 'nebunit?
Carni-o fost și s-o topit,
De jeale și de urât
Și de câte-s pe pământ.
Omule, măi, nu fi bat,
Carni-o fost și s-o uscat,
De jeale și de banat
Și de câte m-o mâncat.
Omule, măi, nu fi prost,
Carni-o fost și s-o dus jos.

III

Jelui-m-aș și n-am cui,
Jelui-m-aș codrului.
Codru' are frunza lui
Și nu creade nimăru,
Nici mnie și nici altui.

IV

N-aș cânta, n-aș șuiera,
Rău mă doare inima.
Nu mă doare de durere,
Mă doare de dor și jiele.

V

De-aș putea cânta ca cucu',
Nu m-aș mai strâca cu lucru,
Ci-aș zbura din creangă-n
creangă

Ș-aș iubi care mi-i dragă.
Ș-aș zbura din pomn în pomn
Ș-aș iubi fată de domn.

VI

Codrul, frunză subțare,
Lasă-mă să intru-n tine!
Că nimica n-oi strâca:
Num-o creangă ț-oi pleca,
Să-mi agăț pușca în ea,
Să pot trece la mândra.

VII

Cat la lună, luna-i sus,
Cat la jug, boii s-o dus.
Dau cu fuga după boi,
Mândra mă strâgă-napoi:
– Lasă boii, nu fugi,
Că ei napoi or veni!
Cat la lună, luna-i sus,
O fost badea și s-o dus.
Cat la lună, luna-i jos,
S-o dus badea mânios.

Culese de **Dan George Porcuțan** (- VI - A) dintr-un caiet, în care au fost consemnate de străbunicul său – **Vasile Porcuțan** – decedat în anul 1967 (la 82 de ani)

PASCA tradiție strămoșească

În Joia mare, din Săptămâna Patimilor, gospodinele se apucă de fiert și de copt. Ele pregătesc pasca pentru Sfintele Paști.

Fac un aluat cu lapte și drojdie și pun într-însul mirodenii și stafide.

Păștile au, în cele mai multe cazuri, formă rotundă și sunt înconjurate cu o împletitură din aluat, asemenea unui colac, în mijlocul căruia se introduce brânză îndulcită.

Gospodinele, în cea mai mare parte împodobesc păștile cu o cruce făcută din același aluat, numită „**Crucea Paștilor**”, în jurul căreia se face o coroană de stafide.

Unele le așează în tăvi anumite, unse cu unt sau grăsime și pun într-însele alte mirodenii, cum ar fi: zahăr, scorțișoară etc., pentru a le da un gust mai plăcut.

Când se rumenesc suficient, păștile sunt scoase din cuptor și unse pe deasupra cu gălbenuș de ou crud, ca să dea un aspect frumos păștii.

Multe gospodine cel mai mare interes îl dau la coptul păștii, pentru ca să aibă multe laude în sat.

Culeasă de **Loredana Piticari** (VIII A) de la Iftimia Piticari (80 ani)

În prag de primăvară

Îndemn

Pe un deal înalt,
Foarte întristat,
Stă Hristos cel Sfânt,
Privind în pământ.

Unii L-au iubit
Și L-au preaslăvit.
Alții L-au hulit,
Adânc L-au rănit.

– Tu, copile blând,
Nu-L lăsa plângând!
O floare tu du-I
Și-o vorbă să-I spui,

Să-l mângâi cumva;
Poate-o ridica
De jos fața Sa
Și te-o binecuvânta.

Petru Florin Erhan – III A

Lumina lui Hristos

Cu dangăte-necate-n jale
Dangăte dau mare veste:
– Domnul Iisus e pe cruce,
Pentru noi azi se jertfește!

– În mormânt ai fost, Hristoase,
Pentru mine-ai pătimit
Și-nfrângând răceala morții
Pe mine m-ai izbăvit!

Te slăvesc smerit, mereu,
Că-mi ești braț ocrotitor
Chiar în ceasul cel mai greu,
Când va trebui să mor!

Vine Paștele sfios,
Cu lumina lui Hristos
Și - oamenii cântă cu toți:
– „Hristos a înviat din morți!”

Vasilică Nisioi – VIII B

Tu, gingașă primăvară!

*Tu, gingașă primăvară,
Ai venit din nou în țară,
Să ne-aduci mari bucurii
Peste gânduri și câmpii!*

*Ne-ai adus lumină caldă,
Care sufletul ni-l scaldă,
Și o fericire lină,
Ca o lacrimă divină.*

*Iar natura toată-nvie,
Sub mireasma ta zglobie,
Sub o aripă de vânt,
Înflorind al meu avânt.*

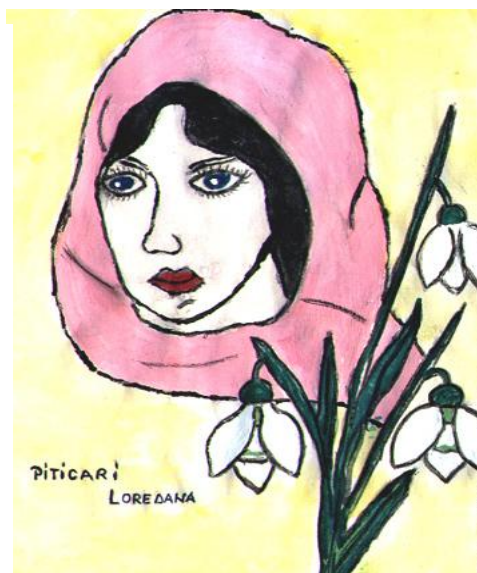
Damiana Piticari – VI A

Șoaptă de mamă

Ascult
O șoaptă în noapte,
Din străfunduri în aproape,
O șoaptă, atât, nu mai mult.
Este, mamă, al tău dor,
Cu care îți trezeai al tău odor!

*Iar azi, de Ziua Ta,
În loc de „mulțumesc!”,
În loc de „te iubesc”!,
Vreau să știu, azi și mereu
Că șoapta ți-o nemuresc
Aici, lângă sufletul meu.*

Loredana Piticari – VIII A

Ghiocel pentru mama

*Ghiocel curat, plăpând,
Ai ieșit din nea răsând;
Iar copiii, mari și mici,
Te culeg pentru mămici!*

Dan George Porcuțan – VI A

Mărțișor

*A plecat iarna haină,
Cu tristeți, geruri și vânt,
Și-a sosit căldura plină
De lumină și de cânt.*

*A-nceput viața să crească,
În copacul desfrunzit;
A-nceput să se ivească
Ghiocelul mult dorit.*

*Mărțișorul, iată-! Vine!
Vin și călătoarele...
S-a trezit stupul de-albine
Și din somn ogoarele.*

Andreea Mazăre – VI A

Și anul acesta

*Cu flori de măr,
În păr,
Cu zumzet de albine,
Cu berze, rândunici
Și-armate de furnici,
Iată! Primăvara vine!*

*Și-n munții noștri orchestra
Miilor de cântătoare
Și anul acesta
Ne va încânta –
Și ne-om minuna
De a ei cântare.*

Bogdan Vranău – VIII B

Redacția la dispoziția dumneavoastră!

Apariția primului număr al revistei „Gimnaziu” a stârnit, cum era și de așteptat, reacții diverse și chiar controversate, din fericire, de cele mai multe ori, încurajatoare.

Lipsa de experiență în problemele gazetărești a majorității membrilor colectivului redacțional, încetineala poticnitoare a muncii de creație la elevi încă în căutarea unor forme personale de exprimare, insuficiența aparaturii performante în dotarea școlii, pasivitatea ironico-dezarmandă a unor colegi, dar mai ales relaxarea generalizată în prag de vacanță... toate acestea au afectat în mod vizibil calitatea conținutului.

Cele mai numeroase greșeli de transcriere computerizată (lipsuri de litere, majuscule în loc de minuscule, unele litere în locul altora, probleme cu buclucașa virgulă și cu semnele diacritice) au apărut datorită contactului mereu scurtcircuitat dintre corectură și tehnoredactare, pe un fond de precipitare (Trecea mileniul și nu apărea revista!...) și imprecizia creată de atmosfera sărbătorilor de iarnă.

De asemenea, am constatat, fără a mai avea timp de remediere, lipsa colaborărilor din partea populației ciclului primar, înțelegându-se, în grabă, că revista s-ar adresa exclusiv gimnaziștilor sau că ar ilustra îndeosebi manifestări ale catedrei de română. De aici (și nu numai...) multă și rece rețineră în procurarea acestui număr de către elevii mai mici.

Pentru a elimina pe viitor aceste neajunsuri, precizăm că primim cu drag materiale și sugestii de la

toți elevii talentați ai școlii, urmărind lărgirea interesului pentru revistă printre părinți și cadre didactice, calitatea materialelor fiind unicul criteriu de selecție.

Recunoașterea minusurilor în munca noastră (Unele greșeli au fost corectate cu elevii clasei a VII-a A, altele au fost eliminate la apariția următoarelor tranșe ale numărului:) nu ne scuză nici într-un fel, ci doar ne ambiționează în a nu le mai relua în următoarele numere.

Încă o precizare! Împreună cu membrii redacției am hotărât ca fiecare număr să fie axat pe o anumită orientare tematică, în funcție de evenimentele în derulare. Astfel, dacă primul număr avea în atenție Anul Eminescu, sărbătoarea Crăciunului și trecerea în Mileniul Trei, numărul 2 anticipează Anul Brâncuși, sosirea primăverii, Ziua Mamei, Sfintele Paști, iar ultimul (din acest an școlar) va fi consacrat absolvenților ciclurilor gimnazial și primar.

Nu putem încheia, fără să aducem cuvenite mulțumiri conducerii școlii pentru sprijinul moral și material acordat, elevilor claselor a VII-a A, a VI-a A, a VIII-a A și B, pentru concursul dat la realizarea materialelor și la difuzarea primului număr.

Am dori ca, începând cu acest număr, interesul pentru conținut să fie mereu în urcare, iar solicitările pentru procurarea revistei să vină nu numai din partea elevilor (colaboratori sau nu), ci și din partea părinților, a absolvenților și (de ce nu?) chiar de la persoane mai mult sau mai puțin străine de școala noastră.

Din partea Redacției,
prof. Traian Nistiriuc - Ivanciu

Cu ciocanul și cu dalta

*Din Hobita gorjenească, Iar din mâna sa trudită
Dintr-o casă țărănească, Ieși Muza Adormită;
A pornit pe jos, în lume Și din mâna sa de piatră
Să-i dea artei un alt nume. A Sărutului grea Poartă.*

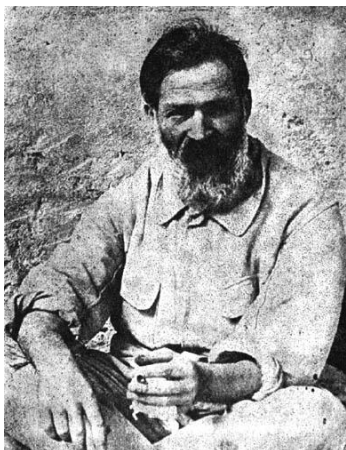
*Drumuri multe-a străbătut, Au urmat apoi Măiastră
A luptat și-a visat mult, Pasăre spre zare-albastră
Cu ciocanul și cu dalta Și Coloană Infinită,
Înnoind în lume arta, Către zarea nesfârșită.*

Eduard Nisioi – VIII B

Masa Tăcerii

*Cu dalta, cu ciocanul Și de atunci,
Și cu ochii minții, Masa de piatră
Cu răbdare A Tăcerii,
Nemuritoare Cu cele douăsprezece
Și-ncrâncenată sudoare scaune
Un veșnic bărbat Așteaptă
A binecuvântat Chemarea tainică
Parcul Târgului – Jiu. A reînvierii.*

Andreea Tănase – VIII A

Memento:
125 de ani de la nașterea lui

Constantin Brâncuși

2001 - Anul Brâncuși

Cea mai mare personalitate din câte au produs anii secolului al XX-lea, pe plan mondial, în sculptură, **Constantin Brâncuși** (1876 – 1957), născut într-o familie de țărani din satul Hobița (nu departe de Târgu-Jiu), a început laborioasa lui activitate la 11 ani, ca ucenic. A urmat cursurile Școlii de arte și meserii din Craiova, apoi a studiat sculptura la București, la Școala de Arte Frumoase, până în 1901.

Ajuns la Paris, este atras de arta lui Rodin, însă, știind că „La umbra marilor copaci nu crește iarbă”, caută forme noi de exprimare plastică a gândurilor și sentimentelor. Ca urmare, către sfârșitul secolului al XX-lea, se desprinde de sculptura tradițională, insistând asupra esențializării și concentrării maxime a expresiei. Ecouri străvechi se îmbină armonios cu un simț foarte modern al formelor spațiale, în valoroase lucrări ca: „Pasărea măiastră”, „Pasărea în spațiu”, „Începutul lumii”, „Cocoșul”.

Zvâcnirea spre înalțuri a „Măiaștrei” farmecă prin sentimentul copleșitor de urcare și auto - depășire, așa cum „Sărutul” înmagazinează metaforic magia perfecțiunii în iubire.

De multe ori, subiectele lucrărilor sale sunt găsite în miturile primordiale: „Cuminenția pământului”; „Începutul lumii”, „Noul născut”.

Deplina realizare a marelui sculptor se ilustrează fericit și astăzi în complexul statuar de la Târgu Jiu („Poarta sărutului”, „Masa tăcerii”, „Coloana fără sfârșit”). Ansamblul monumental, inspirat de legende românești, a fost terminat în 1937, în cinstea eroilor români morți pentru apărarea patriei în primul război mondial.

Cunoscută și sub numele de „Poarta eroilor”, „Poarta sărutului” simbolizează puterea înțelepciunii, dârzenia și eroismul, în timp ce „Coloana fără sfârșit” sugerează tendința omului de a se înălța spre noi cuceriri, prin impulsuri mereu avântate.

Formată dintr-un butuc de piatră rotund, cu lespede deasupra și douăsprezece scaune tot din piatră împrejur, „Masa tăcerii” (masă fără meseni) imprimă în mințile și sufletele privitorilor reculegerea și liniștea respectuoasă, hotare sentimentale dintre cei vii și cei morți.

Plecând de la arta populară românească, întrebuițând elemente specifice artei țărănești, arta inovatoare a lui Brâncuși atinge valori artistice universale, astăzi recunoscute unanim pe plan mondial.

Alina Lăcătăș – VII A -

Indisciplina în clasamente

Concluzii la un sondaj de opinie

La acest sondaj despre disciplina din școala noastră au fost implicate treizeci de persoane: zece elevi (elevii de serviciu pe clasă în ziua sondajului), zece părinți (părinții acestor elevi) și zece cadre didactice (cinci învățători și cinci profesori care predau la majoritatea claselor gimnaziale).

Cele cinci întrebări puse aveau ca fundament realitățile școlii și se refereau la principalele abateri de la disciplină a elevilor (abateri stabilite împreună cu colectivul clasei a VII-a A), încercând să evidențieze factorii implicați și măsurile cele mai eficiente în combaterea indisciplinei.

Dintre abaterile cele mai grave de la disciplină elevii enumeră: dezinteresul pentru învățatură și pentru salut, pe următoarele locuri fiind stricăciunile din școală, intrările și ieșirile în și din școală prin locuri nepermise, gălăgia în recreații și în timpul orelor de curs și furturile de la colegi.

Bătăile între colegi sunt plasate pe următorul loc, iar murdăria lăsată în interior și în curte este pentru elevi cea mai puțin gravă dintre faptele de indisciplina.

Despre aceleași abateri, părinții și profesorii au aceeași percepție în legătură cu dezinteresul pentru învățatură (primul loc – adică abaterea cea mai semnificativă).

Punctaje apropiate în aprecierea gravității celor opt abateri disciplinare de către cele trei eșantioane mai există la gălăgia din pauze și ore (locul IV – V), la murdăria făcută în curte și în interiorul școlii (locul VIII).

Evitarea salutului pare mai gravă pentru elevi (locul II), în timp ce părinții (în relație directă cu cei „șapte ani de acasă”) îi acordă ultimul loc, iar cadrele didactice locul al VI-lea.

Contradicții grăitoare mai există între cele trei grupări sondate la aprecierea felului în care elevii intră și ies în/din școală (elevii: locul IV; ceilalți: locul VII); la bătaia dintre elevi (părinți: locul II; cadrele didactice – locul III; iar elevii abia locul VII); și la furturile dintre colegi (cadrele didactice: locul II; părinți: locul III, iar elevii abia

locul IV.

Elevii sunt mult mai severi cu stricăciunile din școală (locul III), în timp ce părinții și cadrele didactice – mai toleranți (locul V). Pe părinți îi mai înțelegem (că doar ei sunt chemați să le remedieze), dar pe educatori...(!)

La întrebarea despre factorii ce sunt răspunzători pentru cele opt acte de indisciplina, elevii stabilesc următorul clasament: elevii, familia, școala și anturajul; părinții se consideră (bravo lor!) principalii răspunzători, pe următoarele locuri lăsând elevii, anturajul și școala, în timp ce cadrele didactice au cam aceeași percepție a lucrurilor ca și familia. (Diferența este stabilită de inversarea locurilor dintre elevi și părinți.)

Dintre clasele pe care cei sondați le iau ca model de urmat se detașează clasele a VII-a A (optsprezece voturi) și a VIII-a A (șaptesprezece voturi), iar dintre elevi: Ciocoiu Dan – VIII A (cu paisprezece voturi) și Bărbântă Adina – VII A (zece voturi).

După aprecierea celor treizeci de intervievați, elevii ciclului primar sunt mai indisciplinați decât cei ai ciclului gimnazial, toate cele trei grupări fiind de aceeași părere.

La ultima întrebare a sondajului, privitoare la măsurile care sunt mai eficiente în combaterea indisciplinei, elevii se tem mai mult de scăderea notei la purtare, iar părinții și cadrele didactice consideră că sprijinul acordat școlii de către părinți este cel mai important.

Dacă, după părerea elevilor, poliția pare mai puternică în combaterea indisciplinei (locul II), părinții și dascălii îi acordă ultimul loc. (Orgoliile, bată-le-ar focul... și pe cititor norocul!)

Drept încheiere la aceste interesante constatări, apreciem sinceritatea celor implicați în sondaj, simțul răspunderii la cei mai mulți părinți, ca și severitatea elevilor cu ei înșiși, factori încurajatori în perspectiva îmbunătățirii imediate a situației disciplinare în școala noastră.

Sondaj realizat de **Adina Bărbântă** – VII A și **Diana Sbiciuc** – VII A, cu lărgul concurs al clasei din care fac parte.

Rândunica a sosit

*Cu un vesel ciripit,
Rândunica a sosit.
Cristalin și ghiocelul
Își leagănă clopoțelul.*

*De căldură mângâiată,
Peste câmpuri se arată
Iarba verde, mătăsoasă,
Vie, moale și frumoasă.*

*Și prin iarbă –
Flori: o salbă...
Și-un izvor,
Plin de dor,
Printre gânduri călător.*

Andrei Avram Sfarghiu
– VIII A

Steaua mea

*Steaua mea, lumină lină,
Supărările-mi alină
Și-mi dă dulce sărutare
În zilele fără soare.*

*Steaua mea, de foc făclie,
Strălucind prin nouri vie,
Noaptea-n suflet îmi strecoară
Miresme de primăvară.*

*Drumu-n viață-mi luminează,
Steaua mea mereu e trează
Și oriunde eu aș fi,
Pași-mi va călăuzi.*

Damiana Piticari – VI A

Lecția lui moș Grigore

Este o duminică pe cinste. O dimineață însorită, cu raze strecurate parcă prin miere, dintr-o toamnă târzie și bogată. Cald, chiar prea cald pentru această perioadă a anului, iar mângâierea soarelui te îmbie, blajină, la o ieșire în mijlocul naturii.

Priveliștea este încântătoare. Dealurile din imediata apropiere sau pădurile din albastra depărtare își iau parcă la revedere de la anotimpul roadelor și se pregătesc, în taină, de o iarnă lungă și aspră.

Noi, copiii zburdalnici și fără griji, adunați de vremea bună pe malul râului, preț de câteva ceasuri ne destindem în mijlocul ocrotitor al naturii. Cei mai mari alergăm după o minge, în timpul în care cei mici, prin joaca lor fac o gălăgie de nedescris. Cu toții ne simțim aproape de cer.

Deodată, dezacordat, auzim niște urlete jalnice, urmate de schelălăituri frânte și țipete triumfătoare. Niște copii, în joaca lor bezmetică și inconștientă, chinuiau un cățel alb, picurat cu pete de întuneric pe capul rotund și pe spinarea dolofană.

Fiind mai mari și mai în putere, am intervenit pentru a-i determina pe chinuitori să lase micul animal nevinovat în plata Domnului.

În timpul disputei, se apropie de noi Moș Grigore, un gospodar din partea locului, care își ducea vitele la adăpat.

Mama – pentru noi

*Florile sfoase ale primăverii,
Ale soarelui raze mângâietoare,
Plăpânzii ghiociei,
Stelele fermecătoare,
Blânda lună,
Ciripitul copleșitor al păsărelelor
Și trilurile nespuse ale privighetorilor,
Pentru noi,
Copiii tăi,
Tu ești mamă!*

Andreea Tănase – VIII A

Mic de statură și cu mersul legănat, puțin adus de spate de povara anilor, a început a ne mostra cu asprime, fără a alege prea mult expresiile.

Încetul cu încetul vorbele sale au devenit mai mătăsoase, iar povețele ne-au învăluit în căldura lor amețitoare, ținându-ne cu sufletul la gură.

Pe mine cel mai mult m-a impresionat comparația pe care a făcut-o bătrânul cel sfătos între micul animal obidit, parcă decupat dintr-un desen animat, și noi, oameni în devenire. Ne-a spus că și animalele au suflet ca și noi, că și ele suferă nedreptatea precum semenii noștri, numai că nu pot vorbi. Că dacă ar avea darul vorbirii...

Într-un târziu moș Grigore a plecat la treburile sale zilnice, lăsându-ne pe mulți cu privirile în pământ și cu pofta de joacă mult diminuată...

Gabriel Casian – VIII A

Traducere

Cuvinte – (fragment)

De Edward Thomas

... Eu vă cunosc!
Voi, luminoase ca visele,
Rezistente precum stejarul,
Prețioase ca aurul,
Sunteți ca macii și ca porumbul
Sau ca o veche manta.
Ca păsările noastre, dulci
La ureche,
Trandafiri arși
În căldura
Din mijlocul verii...

Traducere din limba engleză

Ionuț Hrișcă – VII A

Ce ești tu!

Pentru mine ești o floare
Pură, albă, mlădioasă,
Pentru mine ești mămica
Din lume cea mai frumoasă.

Pentru mine ești impulsul,
Din lume cea mai divină,
Pentru mine ești mămica
Ce mă scoate la lumină.

Pentru mine ești un șipot,
Cristalin și plin de dor,
Pentru mine ești mămica
Ce-mi formează-un viitor.

Pentru mine – bob de rouă
Tremurând în zori de zi,
Pentru mine ești un soare
Ce-l iubesc și-l voi iubi.

Eduard Nisioi – VIII B

Proverbe și zicători adunate și adaptate

- Bună dimineața, căciulă, căci... școlarii nu au gură!
- Nu lăsa... învățatul de azi pe mâine.
- Surd la predare, mut la verificare și plâns la evaluare.
- Unde carte nu-i, greu dealul îl sui.
- Fără bun simț – curajos, dar... pe jos.
- Se umflă-n laude, măi nene, precum curcanul în pene.
- Nu e deal fără vale și nici sfârșit de an fără jale.
- Școlarul fără cuvânt e ca frunza-n timp de vânt.
- Fără pregătire – buștean fără simțire.
- A furat și a ... adunat; însă, cu furatul, îl știe tot satul.
- Leneșul moare cu stiloul în mână și cu vorba-n gură.
- Intră (la ore) râzând și iese plângând.
- Obraznicul cu aripi de foc, tot bate și stă pe loc; pe când silitorul, chiar când șchiopătează, înaintează.
- Decât o fântână seacă, mai bine... clasa să treacă.
- La școală în aceeași clasă rămas, în viață nu-i ajungi cu prăjina la nas.
- Unde nu-i carte, nici de noroc nu ai parte.
- Frumusețea fără minte e ca vorbirea... fără cuvinte.
- Cu berbeci să nu pleci la drum lung, căci behăie și te-mpung.
- Decât prost și fără noroc – mai bine deloc.
- Greu la deal cu boii mici, dar mai greu e să iei cincii.

Culese de: Adina Bărbântă, Marius Berariu, Ionuț Hrișcă și Alina Lăcățăș (VII A) – de la bunicii lor; adaptate (la realitățile școlii) într-o sedință de Redacție.

DIALOGURI

VESELE

Ada de dracu?!...

I) - Bunicuțo, te rog, scrie-mi o scrisoare pentru Moș Crăciun!
 - Dar de ce nu o scrii tu?
 - Fiindcă îmi va trimite iar un abecedar, când va vedea cum scriu!

II) - Nicușor, iar te-ai bătut cu Costel și ți-ai pierdut un dinte!
 - Nu l-am pierdut, mămico, e în buzunarul da la vestă...

III) - Ce limbi străine învâțați la școală?
 - Engleza, franceza și ... matematica.

IV) - Ionele, ce te vei face când vei crește mare? Profesor ca tatăl tău sau secretar ca mama ta?
 - Nici una nici alta, bunicule! Mă fac pensionar ca dumneata!

V) - Puteți da un exemplu de politețe, folosit în excursia din Bucegi?

- Da! Ionică a salutat ... Babele cu „Sărut - mâna!”

VI) După prima zi de școală:

- Mămico, mai este mult până la vacanță?

VII) - Nicușor, care este viitorul verbului a fura?

- Păi ... a merge la închisoare.

VIII) - Data nașterii?

- 15 septembrie.

- Anul?

- În fiecare an, domnule diriginte!

„A TRAGE LA MĂSEA.”

IX) - Domnule profesor, am o teribilă nevroză la nervi...

- Iată un pleonasm!

- Vai de mine și de mine! E gravă boala asta?

X) Doi elevi se ciondănesc în curtea școlii. Unul dintre ei oprește un profesor:

- Domnule profesor, negru e culoare?

- Da.

- Dar albul:

- Și albul.

- Vedeți? Și eu care mă chinui să-i explic colegului că am televizor color!...

*Realizate, auzite sau adaptate de: Ionuț Hrișcă - VII A (I - IV)
 Valentina Hău-Văleanu - VIII A (VI-VII) și Vasile Ovidiu Vranău - VIII B (VIII - X).*

Horoscop vesel (I)

Ne-amuzăm și... ne-ndreptăm!

a) Capricornul (22 decembrie – 20 ianuarie) este mereu pus pe gâlceavă, cu... coarnele mereu gata de a... împunge. Proba preferată: săritul... orelor. Intră, de regulă, în școală... peste gard (nu prin gard, ca unii din învățământul primar). Cățărat continuu prin pomi și pe... bănci, are în nărav nostalgia... înălțării.

Cei născuți sub acest semn sunt, în general, gravi (situație gravă... la învățătură!); mereu supărați (pe profesori sau învățători, pentru... felul în care sunt apreciați); slabi (la... învățătură); nepăsători (că rămân corigenți ori repetenți); ambițioși (la... joacă); doritori de onoruri (... nemeritate); stăruitori (în... deranjarea orelor); gata întotdeauna să ia de la capăt (... anul școlar pierdut!).

b) Vărsătorul (21 ianuarie-18 februarie) manifestă indulgență totală (pentru... propriile defecte), simplitate dezarmantă (în... exprimare). Sunt înfocați (la... discotecă) și foarte statornici (Stau trei... ani într-un an...). Se înfurie ușor (fără a căuta prea multe motive), presimte apropierea primejdiei (la... fiecare început de oră), având o repulsie instinctivă pentru statornicii lui dușmani: lecții (de învățat), teme (de efectuat), profesori (în seamă de luat).

Viața îi este într-o continuă schimbare (mai greu... cu năravurile!). Este sfătuitor bun (pentru cine e nebun să-l asculte) și prietenos (cu... cei de teapa lui).

Ca o caracteristică definitorie, vărsătorul... varsă ușor lacrimi la ceapă și la... încheierea mediilor.

c) Peștii (19 februarie-20 martie) au drept însușire specifică abilitatea cu care alunecă dintr-un an școlar în altul, fără ca profesorii să sesizeze vreo diferență de cunoștințe... Cei născuți în această zodie sunt sfioși, tăcuți (în timpul... verificării), dar căutând imediat o compensare în restul orei și în recreații.

Indeciși (la... deschiderea manualelor pentru studiu) și dezinteresați (de soarta lor), nativii acestei zodii au deseori două feluri de trai: unul știut de toți (așa cum sunt) și altul bine ascuns (așa cum ar trebui să fie). Prinși... cu ocaua mică sau cu musca pe căciulă, peștii vor suferi mari deziluzii (din partea învățătorilor și a profesorilor), dar vor avea în schimb senzația coplesitoare că pot termina școala cu mai puține cunoștințe decât au început-o.

„A DA CU BĂTA ÎN
BALTA.”

Contribuții la... râsul provocat de „Scrisoarea pierdută”

Grupajul de perle de mai jos nu este decât modesta contribuție involuntară a unor elevi din clasa a VIII-a la... râsul provocat de personajele comediei lui Caragiale.

Astfel, acțiunea acestei piese de teatru are loc în preajma alegerilor pentru „deputariat”, iar între „adresarii” politici se duc (vorba lui „Nea” Cațavencu), lupte seculare care durează aproape treizeci de ani.

„Renumerația”, după buget, mică a „Pristandei” (genitiv inedit, inventat de un „analfabist” autohton – vorba unei tuciuiri florărese capitaliste, adică... din Capitală) este înlocuită, fără ezitare, de „nenumerație”, același personaj (Curat murdar, coane Fănică!) fiind pus în situația de a înlocui termenul dăscălime cu „descălinare”, societatea „moftologică” fiind transferată – (probabil, în lumina recentei Reforme curriculare) în „societate morfologică”.

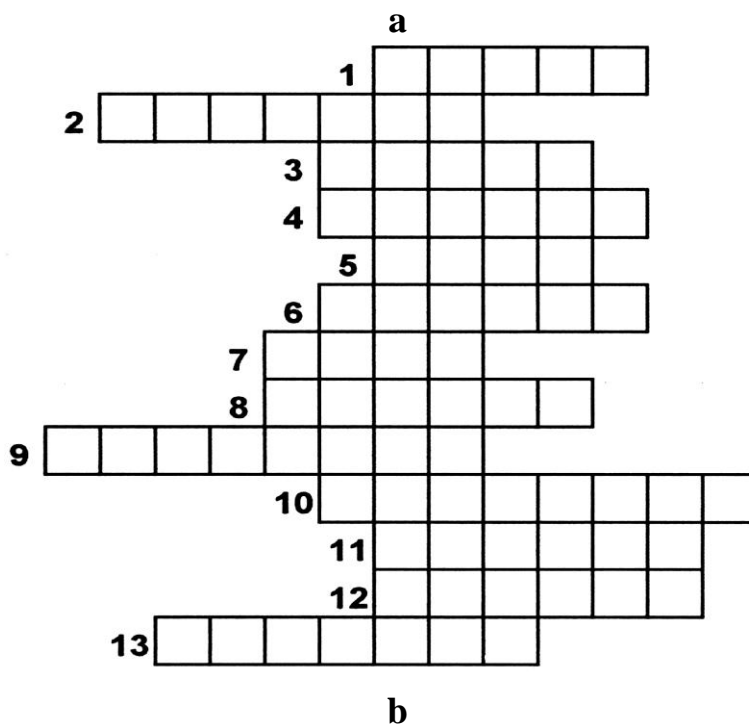
Cât despre Dandanache, acesta e trimis de la .centru spre... margini, pentru „același loc de poziție”, pentru care se războiesc nu numai Cațavencu și Farfuridi, ci chiar și Trahanache, Zoe și Tipătescu...

Ce să mai spunem despre felul în care este tratat motivul „scrisorii pierdute”?! Această misivă amoroasă, scrisă ba de Tipătescu („primar al județului”), ba de Trahanache, ajunge armă de șantaj nu numai în mâna lui Cațavencu, ci și a lui Dandanache, fiind la nesfârșit pierdută și găsită ba de Tipătescu, ba de Zoe, ba de Cetățeanul Turmentat, care (în varianta unui aspirant la promovarea capacității) o înapoiază lui... Tipătescu.

Nu-i rămâne acestuia din urmă decât să o ia iar și iar de la capăt, în speranța că de data aceasta Zoe îi va acorda o mai mare atenție... (Cui? Rămâne de văzut!)

Pagină realizată prin contribuția (voluntară) a Andreei **Mazăre** – VI A –
și (involuntară) a unor elevi din clasele a VIII-a
Redacția

Ecouri ale anului trecut în primul număr al revistei noastre

1. Elefant preistoric	8. Întreține viața pe Pământ
2. Țară în care se află orașul Pristol	9. Elementele grupei a VII-a
3. Personajul principal al „Iliadei”	10. Consumatorii de gradul 3
4. Stat în America Centrală Istmică	11. Stat din S – V Europei
5. Orașul cu cea mai mare populație din Podișul Moldovei	12. Magistrat însărcinat cu recensământul populației și al averilor în Roma Antică
6. Vechi dans francez	13. Capodopera lui Bram Stoker
7. Paralelogram cu laturile alăturate congruente	

După ce ați răspuns la întrebările de mai sus și ați notat răspunsurile în căsuțele corespunzătoare, de la **a** la **b**, veți găsi numele autorului poeziei: „O, mamă...”

Dan Ciocoiu – VIII A

SUMAR

Înv. Elisabeta Ionescu	- Spre o nouă calitate	1
Ionuț Hrișcă	- Curcubeul – de W. Wordsworth (traducere)	1
Prof. Ortenzia Filipciuc	- Din istoricul Școlii (II)	2
Nicoleta Dranca	- În dialog cu doamna Director	3
C. Prundean și A. Romaga	- Exemple de urmat	4
Primar Constantin Manguirea	- Amintiri despre școala mea...	5
Dan George Porcuțan	- Doine populare (Folclor)	6
Loredana Piticari	- Pasca (tradiție strămoșească)	6
Petru Florin Erhan	- Îndemn	7
Vasilică Nisioi	- Lumina lui Hristos	7
Damiana Piticari	- Tu, gingașă primăvară!	7
Andreea Mazăre	- Mărțișor	7
Loredana Piticari	- Șoaptă de mamă	7
Dan George Porcuțan	- Ghiocel pentru mama	7
Bogdan Vranău	- Și anul acesta	7
Prof. Traian Nistiriuc Ivanciu	- Redacția la dispoziția d- voastră	8
Eduard Nisioi	- Cu ciocanul și cu dalta	8
Andreea Tănase	- Masa Tăcerii	8
Alina Lăcățăș	- Anul Brâncuși	9
A. Bărbântă și D. Sbiciuc	- Indisciplina în clasamente	10
Andrei Avram Sfarghiu	- Rândunica a sosit	11
Damiana Piticari	- Steaua mea	11
Andreea Tănase	- Mama pentru noi	11
Gabriel Casian	- Lecția lui moș Grigore	
Ionuț Hrișcă	- Cuvinte- de E. Thomas	12
Eduard Nisioi	- Ce ești tu!	12
Redacția	- Proverbe și zicători... adaptate	12
Hrișcă, Hău Văleanu, Vranău	Dialoguri vesele	13
Andreea Mazăre	- Horoscop vesel (I)	14
Redacția	Contribuții la răsul provocat de „Scrisoarea pierdută”	14
Dan Ciocoiu	- Enigmistică	15

Au mai contribuit cu desene: **Loredana Piticari** (VIII A);
Alina Șalvari (VII A) și **Valentina Hău Văleanu** (VIII A)

Repere importante din istoria școlii

- I) **1883** – deschiderea Școlii primare mixte din Capusatului, ca anexă a școlii de centru; în casa particulară a lui Dorotei Băncescu (2 ani); un singur post de învățător;
- II) **1883 – 1888** – George Diaconovici – primul învățător și director al școlii;
- III) **1891** – declarată, oficial, școală de sine stătătoare;
- IV) **1893** – patru posturi de învățători (la peste 200 de elevi); instalată în local propriu; cu patru săli de clasă (în 1902);
- V) **1935 – 1937** – construirea actualului local al școlii (aripa din dreapta);
- VI) **1942** – se dă în folosință și aripa din stânga;
- VII) **1941 – 1944** – rechiziționată pentru un spital german de campanie și (din aprilie 1944) lagăr de prizonieri;
- VIII) **1948 – 1960** – funcționează în școală internat cu trei dormitoare, bucătărie, sală de mese, sală de meditație;
- IX) **1973** – extinderea școlii cu încă patru săli de clasă, cu un mare pavilion pentru atelier și sală de sport; introducerea încălzirii centrale;
- X) **1991** – sărbătorirea centenarului școlii.

Directorii școlii de-a lungul anilor

1.	George Diaconovici	1883 - 1888	11.	Nicolae Grigorie	1959 - 1963
2.	Alexandru Ieșan	1888 - 1910	12.	Hortensia Cramariuc	1963 – 1965
3.	Constantin Stipor	1910 - 1932	13.	Nicolae Caziuc	1965 – 1971
4.	Eusebie Mercheș	1934 - 1936	14.	George Bodea	1971 – 1979
5.	Nicu Niculescu	1932 - 1934 1936 – 1938	15.	Ileana Ciurușniuc	1979 – 1984
6.	Teofil Șandru	1938 – 1942	16.	Elisabeta Străjeru	1984 – 1988
7.	Nicolae Ciobanu	1942 – 1947	17.	Ecaterina Busuioc	1988 – 1990
8.	Alexandru Paulencu	1947 - 1948	18.	Nicolae Buzgan	1990 – 1995
9.	Ilie Manguirea	1948 - 1959	19.	Ioana Gușu	1995 - 1998
10.	Dan George	1959	20.	Lăcrămioara Băcanu	1998 -

2001
Anul Brâncuși